

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΑΛΛΟΥ

ΤΑ ΥΠΟ ΚΗΔΕΜΟΝΙΑΝ... ΓΟΥΡΟΥΝΑΚΙΑ !

"Ένας Γερμανός γεωπόνος, ποι' έγινε αργότερα διάσημος, όταν ήταν ακόμη μαθητευόμενος πήγε ως επιστάτης σ' ένα μεγάλο κτήμα. Τό κτήμα αυτό ανήκε σ' ένα όφρανο νέο από άριστοκρατική οικογένεια που διατελούσε υπό κηδεμονίαν. Κ' έτσι ο δυστυχισμένος γεωπόνος ήταν αναγκασμένος να δίνει λόγο και γιά τὰ πὸ ἀσημαντά ἀκόμη γεγονότα και νὰ δικαιολογῆ με κάθε λεπτομέρεια και τὴν πὸ παραμικρὴ δαπάνη. Σάν νὰ μὴν ἔφθαναν ὅμως ὅλα αὐτὰ τοῦ συνέβη και τὸ ἀτύχημα νὰ φοβήσῃ ἕνα θηλυκὸ γουρουνί, ἀφοῦ ἔφαγε και τὸ ἔβνεγα γουρουνάκια τὰ ὁποῖα εἶχε γεννήσει. Ὁ γεωπόνος ἀνέκοινασε στους κηδεμόνας τοῦ μικροῦ κληρονόμου οὗ ἦ ὑπ' ἀριθμὸν 811 γουρουνάκια τὴς ὁποίας ἡ ἀξία ὑπελογίζετο σὲ 183,47 μάρκα εἶχε ἀποκτήσει στις 12 Αὐγούστου ἔβνεγα γουρουνάκια τὰ ὁποῖα ἔφαγε κατά τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν, και τὴν 18ην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀπεβίωσαν.

Στους κηδεμόνας τοῦ μικροῦ, ποὺ ἦσαν καθ' ὅλα πρῶτης τάξεως κύριοι ἀλλὰ δὲν ἔνουσσαν γρὺ ἀπὸ γεωπονία και κτηνοτροφία, φάνηκε αὐτὴ ἡ ἔκθεσις ἔντελως ἀκατανόητη. Ἐγραψαν λοιπὸν στὸν ἐπιστάτη και τὸν παρεκάλεσαν νὰ διευκρινίσῃ τὴν ἔκθεσὶ τοῦ και ἴδιως νὰ τοὺς ἐξηγήσῃ : 1) Γιατί ἔφωρσε ἡ γουρούνα. 2) Γιατί ἔφαγε τὰ γουρουνάκια της.

Αὐτὸ ὅμως ὑπερέβη περὶ τὰ ὄρια τῆς ἔπισημότης τοῦ πολυβασιανόμενου ἐπιστάτου ποὺ δὲν ἀνέθεσε περὶ ἀλλὰ κἀόσης και ἀπάντησε. Εἶς τὸ 1) Γιατί ἡ γουρούνα ἀπεβίωσε δὲν μπορῶ νὰ ἀπαντήσω μετὰ βεβαιότητος διότι ἡ ἴδια ἔνοσφ ἔτρεσε δὲν με καθιστοῦσε ἐνημερωτὴς ; ὕγιεινῆς τῆς καταστάσεως. Για τὸ 2) ὅμως, γιατί ἔφαγε τὰ γουρουνάκια της, εἶχα σχηματίσει σαφῆ γνώμην. Χωρὶς ἀμφιβολίαν εἶχε προαισθανθῆ τὸν θάνατό της και δὲν ἤθελε νὰ μείνουσ τὰ παιδιὰ της ὑπὸ κηδεμονίαν.

ΤΕΧΝΗΤΑ ΔΟΝΤΙΑ ΣΚΥΛΛΙΩΝ

"Υστερὰ ἀπὸ τὰ τεχνητὰ δόντια τῶν ἀνθρώπων ἔχουμε και τεχνητὰ δόντια τῶν ζῶων. Ἡ πρῶτὴ ἐφαρμογὴ πλήρους τεχνητῆς ὀδοντοστοιχίας ἐγένε ἐσχάτως στο Λονδίνο ὑπὸ τοῦ περιφημοῦ ὀδοντοῦτροῦ Μόρλεν στο γέμιο σκυλλί τοῦ. Το σκυλλί αὐτὸ ἐπιειδὴ εἶχε πρῶτα γεράσει και εἶχε χάσει τὰ δόντια τοῦ, δὲν μποροῦσε νὰ τραφῆ βλαχῶς και ἔτσι εἶχαν ἡμέρα μετὰ τὴν ἡμέρα τὰς δυναμείας τοῦ. Ὁ κύριος τοῦ ὅμως ἐσκέψθη νὰ τὸ σωση μετὰ τὴν τεχνητὴν προσαρμολίαν νεων δοντιῶν. Ἐτσι, ἀφοῦ ἐξλωφορμῆσε το ζῶον τοῦ προσήρμοσε τὴν τεχνητὴν ὀδοντοστοιχίαν. Το σκυλλί στην ἀρχὴ τὰ ἔφασε και τῆς πρῶτης ἡμέρας ἐγαυγίσε και δὲν ἤθελε νὰ τραφῆ τίποτε. Ἀργότερα ὅμως, συνηθίσε, ζωνοβήρησε τὴν παλιὰ τοῦ βρεξὴ και ἀρχισε νὰ καλοτρῶη και νὰ παχνίη.

συνοικία Νεαπόλεως.

"Ἐτερος Καλλιδοκῆς, ὁ ἱστορικὸς Μένδελσον Βαρθόλδης, στὸν ἐπιλόγιό της Ἑλληνικῆς Ἱστορίας του, εἰρνευενταί τους δυο Ἴ�θηναίους ἀρχιτεκτονίους ποὺ πρῶο, οἱ καθῆμιον τὸ Σχέδιο τῶν Ἀθηνῶν. Με τὴ σκληροτρεφῆ εἰρωνεία για τους μεγάλους και πλατεῖς ὄρμους ποὺ θέλησαν ν' ἀνοίξουν, για τὰ μεγαλοπρεπῆ δημοσὶα κτίρια μετὰ ὁποῖα ἐφροντασθήσαν νὰ στολισοῦν τὰς Ἀθήνας και νὰ τὴν καταστήσουν πολὺν περικαλλιγὰ καταπλησσοῦσα μετὰ τὸ μεγαλεῖο της". Ἄν ὅμως ἐζουσε ὁ ξενὸς ἱστορικὸς και ἔβλεπε τὴν τεραστία ἀνάπτυξὴ τῆς προσιευσίσε, θὰ μετανοοῦσε πολὺ γιά τῆς κακῆς προφητείας του περὶ τοῦ μέλλοντός της.

Ἄπο τὰ παλιὰ ἔβνεγα χρόνια ὡς στὰ δικὰ μας, πόσες συζητήσεις και πόσα σχέδια γιά...τὸ Σχέδιο τῶν Ἀθηνῶν ! Πόσες συνεδριάσεις μηχανικῶν και δημοτικῶν συμβουλῶν ! Πόσες μεγαλοφρανταστὲς ἰδέες, ποὺ ἔμειναν στὸ χαρτί ! Μιά ἀπὸ τῆς τοιμηρότερες ὅμως ἰδέες εἶνε ἐκείνη τῆς κατασκευῆς μεγαλῆς λεωφόρου, ἡ ὁποία ν' ἀρχίζῃ ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον, διὰ τῆς ὁδοῦ Κοραῆ νὰ φτάη ὡς στὴν Ἀκρόπολι και ἀπὸ κει, ἀφοῦ ἐρρηγθῆ πέρα-πέρα ὁ Ἱερός Βράχος, νὰ προχωρῆ και νὰ τελειώη στο Φάληρον !

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΑΣΤΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Τοῦ μακαρίτη Βερναδάκη

Διηγῶνται τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτο, τοῦ μακαρίτη καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Βερναδάκη.

"Ἦταν τότε οἱ μεγάλοι καυγάδες τοῦ μετὸν Κόντο ποὺ εἶχαν διαίσεσι και τὸν φοιτητικὸν κόσμο σὲ δυὸ στρατόπεδα. Μιά μέρα ποὺ μπήκε στὴν παραδοσί τοῦ ὁ Βερναδάκης, βρῆκε στὴν ἔδρα του, ἕνα καλυθὶ ἀχυρὰ βαλ' ἔνα ἐκεῖ ἀπὸ τοὺς Κοντικοὺς, ποὺ ἤθελεν νὰ τοῦ ποῦν μ' αὐτὸ πὸς ἦταν τάχα γιά νὰ τρώῃ ἀχυρὰ!...

Ὁ Βερναδάκης, χωρὶς νὰ τὰ χάσῃ, γυρίζε στους φοιτητὰς και ρωτᾶει μετὸ ἔντελως φρασκό :

— Κύριοι, μήπως ἔξερε κανεῖς σας, ποῖο γαιδοῦρι ἐξέχασε ἐδὼ πᾶνω τὴν τροφὴ τοῦ ;

Τί ἐστὶ δίκη

Πολλοὶ ἔδωσαν τὸν ὀρισμὸ τῆς «δίκης». Σάν τὸν μακαρίτη ὅμως, και γνωστὸ γιά τὰ ἔξοκα ἀστεία του, δικηγόρο Στεφανίδη, δὲν τὴν χαρακτήρισε κανεῖς.

— Τί ἐστὶ δίκη ; τὸν ρώτησαν.

Και ἀπεκρίθη :

— Ἡ δίκη εἶνε μιά ἀγαδάδα, τῆς ὁποίας τοὺς μαστοὺς πιπιλίζει τὸ Δημόσιο κ' οἱ δικηγόροι !

— Ἀμ' οἱ διάδικοι, τί εἶνε ; τὸν ἔναρωτήσαν.

— Οἱ διάδικοι πιπιλίζουν τὴν οὐρὰ !... ἀπάντησε ὁ καυστικὸς Στεφανίδης.

Δημοσιογραφικῆς λεπτότητες

Ὁ Γαβριηλίδης ἔγραψε μιά φορὰ, γιά κάποια Ἀθηναῖα κυρία τοῦ Παλαιοῦ, πολὺ πλουσία, ἀλλὰ και ὀλίγον ἀμαρτωλὴν, κατὰ τῆς κακῆς γλώσσας τῆς τότε ἐποχῆς :

— Μὰς εἶπαν διὰ τὴν κυρίαν αὐτήν, ὅτι εἶνε περιποιητικὴ εἰς τὸ ἄκρον !

Πολλοὶ οἱ τῶν σημερινῶν δημοσιογράφων θάγραφαν ἀσφαλῶς τὸν ἴδιο χαρακτηρισμὸ, μετὰ τὴν γλώσσα τῆς ἐποχῆς. Δηλαδὴ χωρὶς καμμίαν ἀπολύτως λεπτότητα...

Βασιλικὰ λογοπαίγνια

Μιά φορὰ, κατὰ τὸ 1911, εἶχε οἶσει πολὺ χιόνι στὴν Ἀθήνα. Τὸ ἔστρωσε μάλιστα σὲ ὕψος μιάς σπιθαμῆς και διετηρήθη 2-3 ἡμέρες.

Ὁ μακαρίτης βασιλεὺς Γεώργιος, βγῆκε πρῶτος και καλύτερος γιά τὸ θαυμάσι τὴν Ἀθήνα χιονισμένη.

Στὴν ὁδὸν Κηφισοῦς μάλιστα τοῦρριζαν οἱ διαβάτες και μερικῆς χιονοβομβίδες.

— Χρόνια πολλὰ, Μεγαλειότατε, χρόνια πολλὰ!..

Και ὁ Βασιλεὺς μειδιῶσας και ἀνταπέδωσε, διὰ κλίσεως τῆς κεφαλῆς τὸν χαιρετισμὸν, καλαμπουρῆστων παγερότατα :

— Χιόνια πολλὰ ! Χιόνια πολλὰ !

Τὸ Σύνταγμα και οἱ Ἕλληνες

"Ὅταν ἐξεθρονίζετο ὁ μακαρίτης Ὅθων και οἱ Ἕλληνες χαλοῦσαν κόσμο ἀπὸ τὴν χαρὰ τους, γιατί ἀποχτήσαν Σύνταγμα και συζητοῦσαν διὰ τὸ εἶδος Σύνταγμα νὰ κᾶνουν διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὁ μακαρίτης Νικολάρας, πατέρας τοῦ ποιητοῦ τῆς Ἑλπίδος, Ἀνδρέα Νικολάρα, εἶπε τὰ ἔξῃς ἐπιγραμματικὰ :

— Δὲν εἶμαστε γιά Σύνταγμα ἀκόμα ἡμεῖς. Εἶνε ἀνάποδο ἐφοστὸ ποῦ ζητεῖται. Πὸς εἶνε δυνατόν στο ἐπιτελεῖς ἐγγύνι νὰ πορῶσομε τὰ παπούτσια τοῦ παποῦ. Δὲν θὰ μποροῦν νὰ τὰ σύρῃ και θὰ πῶσῃ και θὰ τσακισθῆ !..

Ἐπειτα ἀπὸ κάποια χρόνια, ὁ ἀλησμόνητος βουλευτὴς τοῦ Ἄργους Πλατούτσας, μακαρίτης τῶρα κ' αὐτὸς, συνειληρώσε παραστατικώτερα τὸν χαρακτηρισμὸ ἐκείνου τοῦ Νικολάρα, όταν ζητοῦσε ἀπὸ κάποιον Ἰγπομοῦ παράνομο ρουσαφέτιο.

— Αὐτὸ εἶνε παρόνομο κ' ἀντισυνταγματικό, τοῦ εἶπε ὁ Ἰγπομοῦ. Πὸς θὰ μποροῦσε νὰ τὸ κάμω ;

Και ὁ Πλατούτσας :

— Βρὲ τί παρόνομο και ἀντισυνταγματικό ! Ἄν τοῦτο ἦταν Κράτος, οὔτε σὺ ἔπρεπε νᾶσαι Ἰγπομοῦς, οὔτε ἐγὼ βουλευτὴς νὰ σοῦ ζητᾶω ρουσαφέτιο !..

Ὁ Παλιός